

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK VII. ČÍSLO 1. APRÍL 2017

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVOVESKÝCH KATOLÍKOV

BOH TI PONÚKA
NOVÝ ŽIVOT!

NEVÁHAJ! 3

LEKÁR (Z) DUŠE 6-7

TAJOMSTVO
VEĽKEJ NOCI 15-16

SV. MARTIN,
SVÄTEC Z TOURS

Oroduj za nás!

< Sv. Martin z Tours, vitráž zo svätyně Farského kostola
Nanebovzatia Panny Márie v SNV / Foto: Peter Dobrovský

PRETOŽE MILOVAL SVOJICH, MILOVAL ICH DO KRAJNOSTI

Možno aj vy máte skúsenosť s tým, ako často robíme ve- ci polovičato: utrieť prach len tam, kde je pre návštevu najviditeľnej- ší, umyť podlahu spôsobom „čo je mokré, to je čisté“, učiť sa len tak, aby som si zapamätal aspoň nie- čo, pretože na celok teraz nie je čas, umyť len riad po sebe, pričom zvyšok „sa umyje sám“ a k umýva- niu zubov večer mi stačí hoci len letný pohľad na kefku...

Možno ešte častejšie praktizuje- me tento prístup v duchovnom ži- vote: meškanie na omšu v nede- ľu, postávanie počas liturgie pred kostolom, „kontemplatívna“ mod- litba večer na posteli, prechádza- júca do sladkého spánku, kľaknu- tia či prežehnaní v kostole, ktoré sa na tento úkon zďaleka neponá- šajú...

Kladiem si sám pre seba otáz- ku, prečo tak často tolerujeme po- vrchnosť vo svojom živote. Ježiš to nikdy nerobil.

Práve vrcholí čas pôstu a stále je čas zamyslieť sa nad tým, čo je podstatné. Aj preto sme za tému tohto čísla Farskej rodiny vybrali úryvok z Jánovho evanjelia: „*Pre- tože miloval svojich, čo boli vo sve- te, miloval ich do krajnosti.*“ (Jn13, 1). Týchto zopár slov hovorí o krá- se Božieho srdca, ktorého láska nie je polovičatá a vonkoncom nie povrchná. Jeho láska smeruje do krajnosti, do krajnosti obetovania samej seba na smrť, aby upred- nostnila nás a náš život. Jeho lás- ka sa napokon zjavuje na kríži, aby potom o tri dni definitívne triumfovala nad smrťou.

Pozývam každého z nás, dra- hí priatelia, ku konkrétnemu roz- hodnutiu zmeniť niečo v na- šom osobnom živote. A skromne dúfam, že k tomu nájdete v tom- to vynovenom čísle hoci len drob- ný podnet alebo inšpiratívnu myšlienku. Ozaj, ako sa vám páči Farská rodina v novom šate? •

V podobenstve o milosrdnom Samaritánovi sú spomenuté dve mestá: Jericho a Jeruzalem. Boli to odlišné mestá, hoci neboli až tak veľmi ďaleko od seba. Jeruzalem bolo mesto pobožnosti a úcty k Bohu. Stál tam chrám, chodili sa tam ľudia modliť a ak niekto šiel do Jeruzalema, zrejme tam šiel práve preto, aby navštívil chrám. V iných mestách totiž chrámy neboli. Naopak, Jericho bolo mesto hriechu a zla. Ľudia tam žili hriechne, oddávali sa hazardným hrám, zábavám a roztopašnosti. Jedného dňa putoval jeden človek z Jeruzalema do Jericha. Možno to bol niekto, kto práve navštívil chrám a odchádzal z Jeruzalema. V každom prípade ho však prepadli, okradli a zbili.

MARIÁN MAJZEL

O človekovi, kto- rý ležal zranený, sa v úryvku meno neuvá- dza. Môže to byť kto- rýkoľvek človek, kto- rý potrebuje pomoc. Ježiš nám týmto roz- právaním chce pove- dať, že sa nemáme po- zerať na človeka podľa národnosti či rasy. Dô- ležité je preukázať člo- veku pomoc a milosr- denstvo, keď to práve potrebuje. Okolo nevládneho a zbitého prešli postupne traja ľudia. Prvý aj druhý boli kňazi. Šli do Jeru- zalema, teda do chrá- mu. Boli to veriaci ľu- dia, no raneného si ani nevšimli. Prešli okolo neho, ponáhla- li sa a hovorili si, že chrám je predsa dô- ležitejší a oni nesmú strácať čas nejakým raneným. Tretí člo- vek, ktorý šiel okolo sa však zachoval inak. Pomohol zbitému, ob- viazal mu rany, vzal ho do najbližšieho hostinca a zaplatil mu

tam izbu na dva dni. Pozoruhodné na tom bolo, že tento dobro- dinec nebol Izraeli- ta. Bol to Samaritán a Izraeliti Samaritán- mi pohrdali.

Od tohto Samari- tána sa môžeme veľa naučiť. Napríklad to, že si máme navzájom pomáhať a prejavovať si lásku. A pomá- hať máme nielen tým, ktorých máme ra- diť, ale aj tým, ktorí sú nám odpudiví alebo ktorých máme prob- lém milovať.

Podobne sa zachoval aj sv. Martin, keď stretol na svojej ceste žobráka, ktorý sa tria- sol zimou. Aj napriek tomu, že predtým všetko rozdal, daro- val chudobnému polo- vicu svojho plášťa. Aj my môžeme podobne ako on dnes stretnúť človeka s barlami, ako stojí pred zatvorenými dverami a nevie ich otvoriť, alebo vidíme staršieho človeka, ako

nerozhodne postáva pred parkovacím au- tomatom a nevie si ra- dy. Inokedy možno vi- díme človeka s bielou paličkou a potrebuje pomôcť prejsť cez ces- tu, alebo pred našimi očami niekto odpad- ne, stratí peňaženku, či zabudne tašku v au- tobuse.

Toto všetko sú chví- le, keď môžeme uro- biť dobrý skutok bez ohľadu na to, či da- ného človeka pozná- me alebo nie. Každý človek je naším blíž- nym, pretože každého stvoril a vykúpil Boh. Keby si ten Samari- tán v príbehu všimol len to, kto to leží do- bity, odkiaľ pochádza či ako sa volá, zrejme by mu nepomohol. Ale on mu pomohol a prá- ve preto Ježiš vyzdvi- hol jeho konanie.

Vykročme preto aj my s otvorenými oča- mi a srdcami a pomá- hajme ľuďom, ktorí sú okolo nás. •

BOH TI PONÚKA NOVÝ ŽIVOT! NEVÁHAJ!

Počas týchto dní upriamujeme svoj pohľad na Ježišov prázdny hrob. Je to miesto, kde by si ľudia mohli pokojne pochovať niekoho iného, veď telo Pána Ježiša sa tam už nenachádza. Kameň je od hrobu odvalený a Kristus zmizol. Už ho tam nenájdete.

TOMÁŠ LIESKOVSKÝ, kaplán

Niektu raz úsmevne povedal, že jediným miestom na svete, kde by sme márne hľadali Boha, je práve hrob. A skutočne, Boží Syn zvíťazil nad smrťou a ponúka každému človeku zakúsiť radosť z nového života. Čo my na to?

Možno sa ešte stále nechápajú pýtame, ako môže byť práve hrob spojený s novým životom. A prečo vlastne Ježiš zomrel? Kývame rukami, nejde nám to do hlavy. Je možné, že na nás Ježiš zabudol, alebo nás Boh v tej najťažšej chvíli opustil? Sme na tom podobne, ako zronení emauzskí učeníci. Ani oni nechápali, až kým... až kým sa s Ním nestretli.

Pán Ježiš dnes prichádza aj k nám a dáva sa nám spoznať pri lámaní chleba. Naše srdce sa raduje zakaždým, keď nám vysvetľuje Písma. Je to On, Kristus ŽIJE! Vstal z mŕtvych. Ba čo viac, k takémuto novému životu pozýva aj nás. Aký význam má pre ľudstvo Ježišovo zmŕtvychvstanie? Nie je toto šanca na nový život s Bohom?

Boh nepatrí do hrobu, Boh patrí do života. Náš „starý život“ má byť pribitý na kríž spolu so všetkými hriechmi. Aj my máme vstať spolu s Kristom. Máme žiť život Božích detí, nie život otrokov. Boh nám vo svojej štedrosti dáva oveľa viac, než by sme si my trúfali žiadať. Boh dáva ďaleko viac. Všetko to, čo si poväčšine sami žiadame od Boha, sa podobá slovám: „*Len aby sme boli zdraví.., len aby sme prekonali skúšky.., len aby sme mali čo jesť, len aby.., len aby..*“ Neprosíme veľa, prosíme často len toľko, aby sme sa teraz mali dobre a dobre si žili. Avšak toto je falošná skromnosť, lebo žiadame pomoc len v terajšom živote. Boh nám ponúka viac. Dáva nám na výber nový život, v ktorom môžeme žiť s Ním už dnes.

NEPROSÍME VEĽA, PROSÍME ČASTO LEN TOĽKO, ABY SME SA TERAZ MALI DOBRE A DOBRE SI ŽILI. AVŠAK TOTO JE FALOŠNÁ SKROMNOSŤ, LEBO ŽIADAME POMOC LEN V TERAJŠOM ŽIVOTE.

A preto neváhajme, lebo takáto ponuka sa neodmieta. Už dnes máme možnosť spolu s Kristom vstať z mŕtvych, už dnes začína naša večnosť. S Kristom zomierame hriechu, zriekame sa hriechu a ponárame sa do Božieho milosrdenstva. On nám pomáha vstať k novému životu.

Nech nás táto radosť, ktorú prežívame, povzbudzuje a posilňuje, aby sme premenili svoj život, aby sme sa dokázali zrieknuť hriechov a zažili „emauské“ stretnutie s Kristom. Dovoľme Ježišovi, nech odvalí kameň z hrobu nášho života. Tým kameňom je hriech, ktorý nás robí otrokmi a bráni nám vyjsť z našich hrobov. Nech sa kameň otroctva odvalí a nech sa prostredníctvom sviatostného života staneme slobodnými Božími deťmi. Odvalený kameň pri prázdnom hrobe, v ktorom ležalo Kristovo telo, je pre nás znamením nádeje, radosti a víťazstva. Vieme, komu sme uverili a sme si istí. Kristus víťazí, Kristus kraľuje, Kristus vládne naveky! Prajem Vám požehnané sviatky nového života s Kristom. •

SV. MARTIN, SVÄTEC Z TOURS

Jubilejný rok sv. Martina je príležitosťou inšpirovať sa láskou a dobrom, ktoré naplňali život tohto svätca. Poznáme príbeh o rozdelení plášťa, z ktorého jednu časť daroval Martin žobrákovi. Ale vieme, aká bola životná cesta sv. Martina, jeho misia a vôbec, v akej dobe žil a s čím musel bojovať? S kým sa stretával a akým protivenstvám čelil? Je to prvý významný svätec v západnej Cirkvi, ktorý „bol po svojej smrti uctievaný ako nemučeník“. V našej diecéze je sv. Martinovi zasvätených okrem chrámu v Spišskej Kapitule ďalších 11 kostolov. Prečo sa stal takým obľúbeným, vzývaným aj dôveryhodným svätcom?

^ Sv. Martin, svätec z Tours / Zdroj: Internet

LUCIA SMOLEJOVÁ

Mladosť a služba vo vojsku

Martin sa narodil v meste Sabaria (dnes Maďarsko, Szombathely) asi v roku 317 v Rímskej ríši, v provincii Panónia. Jeho rodičia boli pohania, otec slúžil vo vojsku, neskôr sa stal tribunom. Meno mu vybral inšpirovaný bohom vojny Marsom, lebo chcel mať zo syna dobrého vojaka: „Dám mu meno Martinus, lebo sa narodil v znamení Marsa. S mečom boha vojny si bude raziť cestu a jeho šťastie mi bude žiarť v mojej starobe.“

Martin bol skromným chlapcom, ktorý mal pred sebou podľa vzoru otca vojenskú kariéru. Od vojakov sa dozvedel o kresťanoch a Ježišovi. Už ako desaťročný túžil po krste a dvanásťročný sa chcel stať pustovníkom. Keď vyšlo cisárske nariadenie o odvodoch synov vyslúžilých vojakov, dal otec päťnásťročného Martina do služieb vojska. Martin zložil vojenskú prísahu a stal sa služobníkom cisára. Takmer tri roky bol vojakom, no správal sa na vojaka netradične.

Ako pán, dôstojník rímskeho vojska, mal vlastného sluhu, ktorému sám často posluhoval, nenadával a neupadol do nerestí, ktoré boli pri vojsku tak časté. Už vtedy sa zdal byť viac mníchom než vojakom.

S touto jeho charakteristikou súvisí azda najznámejší príbeh zo života sv. Martina. V roku 339, keď mal Martin dvadsaťdva rokov, udreli strašné mrazy. Martin vtedy stretol v mestskej bráne Ambian (dnes Amiens) nahého žobráka. Svoj plášť rozťal na polovicu a jednu daroval žobrákovi. Nasledujúcu noc mal Martin zaujímavý sen. Videl Ježiša zahaleného do plášťa, ktorý dal nedávno žobrákovi. Počul hlas: „Prehľadni si pozorne Pána.“ (Martin mal dar rozpoznávania duchov, lebo vedel spoznať Krista v bedárovi.) „Spoznávaš tento plášť?“ A Kristus hovoril jasným hlasom k zástupu okolostojacich anjelov: „Martin, ktorý bol až dodnes katechumenom, mňa obliekol do tohto rúcha.“

Martin prijal krst, no na prosby svojho priateľa ostal ešte v armáde,

išlo však už len o formálnu službu. Bol veľmi trpezlivý a skromný, poctivý a slušný aj vždy ochotný pomôcť. Prelomovým obdobím bol boj Rimanov proti barbarom v Galii v roku 341. Cisár Julián Apostata dal zvolať vojakov a podľa zvyku im nechal vyplácať v predvečer boja zvláštny finančný dar. Vojaci boli vyvolávaní po mene a preberali odmenu. Po vyslovení svojho mena vystúpil aj Martin, ale odmenu nechcel prevziať, zdalo sa mu to nečestné, pretože už nechcel bojovať a požiadal o prepustenie. Okrem toho verejne vyznal vieru v Boha, pretože chcel dokázať, že nie zo strachu nechce viac byť vojakom, ale v budúcich rokoch chce slúžiť už len Bohu. Cisár ho nechal uväzniť. Ďalšie udalosti boli viac než zaujímavé. Nepriatelia Ríma poslali o pár dní vyslanca s prosbou o mier, vydali svoj majetok aj seba Rimanom. Martin bol prepustený a mohol opustiť armádu. Dal sa do služby Bohu a odišiel za pic-tavijským biskupom Hiláriom. Neskôr bol vysvätený za kňaza.

V službe Bohu

Navštívil aj svojich rodičov a matku zachránil z cesty bez Boha, otec bol neoblomný a nepodal mu ani ruku na znak pozdravu. Neskôr sa Martin stal bojovníkom proti ariánom, ktorí popierali božstvo Ježiša Krista. Istý čas žil ako pustovník na pobreží Ligúrskeho mora. Konal zázraky, napríklad na jeho príhovor vrátil Boh život istému katechumenovi, ktorý bol jeho žiakom aj otrokovi, ktorý si vzal život.

Tours bolo jeho osudom

V meste Tours si žiadali v roku 371 Martina za biskupa. Jeho meno už bolo spájané s láskou k Bohu aj ľuďom. A tak bol Martin zvolený. Hlasovali vtedy klerici aj obyčajný ľud. No jeho postoj k životu, Bohu a ľuďom to nezmenilo. Ostal pokorný, láskavý a vždy nápomocný. Založil nový kláštor asi dve míle od mesta v dnešnom Marmoutier. Ako biskup žil tu a našiel približne osemdesiat nasledovníkov. Nikto nič nevlastnil, všetko dávali do spoločného vlastníctva.

Ďašie zázraky sv. Martina

Martin horlivo navštevoval mestá a dediny svojej diecézy. Keď pohania v jednej dedine Galie nechceli vyťať pre nich posvätný strom, Martin zvolal, že tento strom je zasvätený démonovi. Jeden dedinčan skríkol: „Sami ho porúbeme a ty, ak len trocha dôveruješ Bohu, o ktorom tvrdíš, že ho ctíš, zachyť padajúci strom! Ak je s tebou tvoj, ako mu uravíš, Pán, nič sa ti nestane!“ Martin súhlasil, a keď strom padal, rútiac sa priamo na Martina, ten zdvihol ruku a strom padol na opačnú stranu. Pohania žasli nad týmto zázrakom a rozhodli sa dať pokrstiť.

V inej dedine nechal vypáliť pohanský chrám. Fúkal však vietor a bol ohrozený susedný dom. Martin rýchlo vyliezol na strechu domu a postavil sa plameňom do cesty. Oheň sa začal obracať proti vetru a pôsobilo to ako boj dvoch živlov. Martin dom zachránil.

V meste Leprosum (dnes Le-vroux) mu Boh po pôste a modlitbe poslal na pomoc proti pohanom dvoch anjelov, ktorí ho strážili, kým nezbúral pohanský chrám aj s oltármi a modlami. Mnoho ľudí sa aj tu dalo pokrstiť.

**JE PATRÓNOM VINOHRADNÍKOV,
ABSTINENTOV, VOJAKOV,
JAZDCOV NA KOŇOCH,
PODKÚVAČOV, ZBROJÁROV,
GARBIAROV, TKÁČOV,
KRAJČÍROV, MLYNÁROV,
RUKAVIČKÁROV, KLOBUČNÍKOV,
DEBNÁROV, PASTIEROV,
HLÁSATEĽOV, CESTOVATEĽOV,
HOTELIEROV, ŽOBRÁKOV
A CHUDÁKOV AJ OCHRANCOM
VŠETKÝCH DOMÁCICH
ZVIERAT, POĽNOHOSPODÁROV
PRED NEÚRODOU,
PRED UHRYZNUTÍM HADOM.**

Modlitba k sv. Martinovi

„Blahoslavení milosrdní,
lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“
Svätý Martin, svedok Ježiša Krista,
nauč nás stretávať sa s Otcom
v hĺbke nášho srdca,
v tichom vnímaní Božieho slova.
Pomáhaj nám v každom človeku
spoznať Ježišovu tvár,
slúžiť a milovať bez
nároku na odmenu.
Daj, aby sme vydávali svedectvo
o radosti zo života v slobode
Ducha Svätého,
v ktorom vychádzame zo seba
až do krajných situácií
a miest našich čias.

Svätý Martin, oroduj za nás,
aby sme sa stali
vierohodnými učeníkmi
milosrdného Krista, ktorý
zomrel a vstal zmŕtvych,
aby sa s nami delil o svoj život.
Prednášaj napokon nášmu
nebeskému Otcovi
všetky prosby, ktoré nosíme
vo svojich srdciach.
Amen.

S Martinom je spojených aj veľa uzdravení a oslobodení od zlých duchov. Po jeho modlitbe bolo napríklad uzdravené dievča z Treves trpiace obrnou, vyhnaný zlý duch zo sluhu prokonzula Tetrada aj z istého kuchára, bol uzdravený aj istý malomocný v Paríži i choré dievča, dcéra bývalého prefekta Arbória, ktoré trápila vysoká teplota a zimnica.

Anjeli a démoni v živote sv. Martina

Martin mal osobnú skúsenosť s anjeli aj zlými duchmi. Raz spadol so schodov, ubolený ležal vo svojej cele, no prišiel anjel a rany mu ošetril. Inokedy sa mu do jeho cely vrátil diabol a oznámil mu smrť jedného muža. Druhý raz sa mu zjavoval v rôznych podobách ako Jupiter alebo Venuša. Martin sa mu odvážne postavil s krížom v ruke. Inokedy sa mu zjavil ako víťazný Kristus, no Martin nevidel rany trpiaceho Krista a neuveril.

Zo slov Severa Sulpicia...

Jeho životopisec a nasledovník Severus Sulpicius spomína: „Nikto ho nikdy nevidel nahnevaného, nikdy pohnutého, nikdy rozosmiateného, neustále bol rovnaký. Vždy mal výraz akejsi nebeskej radosti. Zdalo sa, že žije v inom svete. Na perách mal bez prestávky Krista, v srdci nič, než zbožnosť, pokoj a milosrdenstvo. Často plakal pre hriechy tých, ktorí sa zdali byť jeho nepriateľmi a ktorí ho, hoci bol taký pokojný a žil v ústraní, tupili jedovatým jazykom a vreteničmi ústami.“

Zomrel v roku 397 v Candes pri Tours v povesti svätosti. Na poslednej ceste ho sprevádzalo mnoho veriacich z Tours a okolia aj dvetisíc rehoľníkov a úcta k nemu sa rýchlo rozšírila. Franský panovník Chlodovik I. ho vyhlásil za ochrancu franských kráľov aj franského národa. •

ZDROJE: kol.: Manuál k sláveniu Jubilejného roka sv. Martina. Námestovo 2016. Ravik, S.: O svätých a patronoch. Levné knihy 2006.

< MUDr. Rastislav Michlík s manželkou
Mgr. Slavomírou Michlíkovou / Zdroj:
osobný archív MUDr. R. Michlíka

LEKÁR (Z) DUŠE

Príbeh života MUDr. Rastislava Michlíka, nášho farníka, lekára – psychiatra je mimoriadny. Svedčí o statočnosti, sile túžby po živote a predovšetkým veľkej Božej moci. Dotkol sa ma natoľko, že Vám ho, milí čitatelia, chcem sprostredkovať. Prajem pekné čítanie.

Mohol by si sa našim čitateľom predstaviť?

Narodil som sa 25. 12. 1971 v mariánskej Levoči dvom úžasným, obetavým rodičom, ktorí nám dali do vienka všetko potrebné pre život: svoju obrovskú lásku, čas, vieru, trpezlivosť, úctu k životu, k starším, k prírode. Musím povedať, že detstvo bolo v mojom živote úžasným obdobím. Dodnes na neho pri všetkých rodinných stretnutiach nostalgicky spomíname. V mojich šiestich rokoch sme sa presťahovali zo sídliska do rodinného domu pod Mariánskou horou v Levoči priamo pod dohľad levočskej Panny Márie, kde rodičia dodnes žijú. Je nás päť súrodencov: štyria bratia a najmladšia

sestra. Naším rodičom sa podarilo vychovať z nás dvoch lekárov (najstarší brat je anesteziológ) a troch ekonómov (jeden brat je zároveň ešte v armáde), takže sa mali čo obracať aj finančne. Naučili nás žiť skromne. Ich veľká láska nám však nahrádzala všetky umelé „nedostatky“.

Čo Ťa viedlo k tomu, že si sa stal lekárom - psychiatrom? Aká bola Tvoja profesionálna cesta?

Po štúdiu na levočskom gymnáziu som bol v roku 1990 prijatý na Lekársku fakultu Univerzity Komenského v Bratislave, kde sa už asi vo štvrtom ročníku vyprofilovalo moje smerovanie ku psychiatrii ako životnému povolaniu. Po

ukončení lekárskej fakulty v roku 1996 som plný očakávania a túžob spoznávať všetky zákutha a bolesti ľudskej duše nastúpil na psychiatrické oddelenie v levočskej nemocnici, kde sa môj sen začal stávať každodennou realitou. V roku 1999 som získal špecializáciu I. stupňa v psychiatrii. Od roku 2007 pracujem ako ambulantný psychiater v Spišskej Novej Vsi.

Si lekár, manžel, praktizujúci kresťan. Aká bola Tvoja cesta k viere v Boha?

Od útleho detstva sme boli vedení tradičnou cestou ku viere. Sviatosť krstu, prvého svätého prijímania a birmovania som prijal ešte v časoch socializmu počas pôso-

benia vdp. Kluberta v Levoči. K životu s modlitbou ma počas prázdnin viedla aj otcova mama, ktorá túžila mať zo mňa kňaza. Oslovoval ma aj život sv. Františka z Assisi - jeho oslava stvo- renstva, avšak „zatiehnutie na hĺbinu“ prišlo, až keď mi v roku 2000 išlo priamo o život počas boja s onkologickým ochorením.

Boh pripustil v Tvojom živote aj túto veľkú skúšku...

Keď som v roku 1999 získal špecializáciu I. stupňa v psychiatrii, hneď v marci 2000, v roku Božieho milosrdenstva, som sa po modlitbách rozhodol prijať ponuku práce osobného lekára v M roku. Tam si ma Boh pripravoval na nasledujúce

obdobie skúšky... Často som navštevoval františkánsky kostol a komunitu františkánov v mieste môjho vtedajšieho pôsobenia, v tamojšom Marakeši. V júli 2000 ma Pán povolal začať život celkom odznova... Po náhlom úplnom ochrnutí mi bol diagnostikovaný zhubný nádor mozgu. Po operácii v Prahe som sa začal nanovo učiť chodiť a žiť zo dňa na deň v úplnej odozvanosti Bohu.

Veľkou pomocou Ti je určite aj manželka...

V roku 1998 sme si pred Bohom v Chráme sv. Jakuba v Levoči povedali naše trvalé „áno“ s mojou úžasnou manželkou Slavomírou, ktorá bola a je po Bohu mojou najväčšou oporou a aj jej som vďačný za výrazné prehlbenie vzťahu s Bohom.

Pomáha Ti viera v Boha aj v Tvojej práci psychiatra?

Pomáha mi mimoriadnym spôsobom. Boha „pozývam“ každý deň do mojej ambulancie, aby mi pomohol nájsť správne rozhodnutia pri vyšetrovaní a rozhodovaní sa pri výbere liečby.

Čo Ťa na Tvojej práci najviac motivuje a čo naopak, zarmucuje?

Teší ma, ak sa mi s Božou pomocou a správne zvolenou liečbou podarí vrátiť človeka do hodnotnejšieho života. Zarmucuje ma rastúci počet rozvodov veriácich ľudí i to, že technika, ktorá nás mala zblížovať, ľudí v podstate od seba vzdaluje až rozdeľuje.

Vo svojej medicínskej praxi sa stretávaš s rôznymi ťažkými osudmi i diagnózami. Ako si udržiaš vlastné psychické zdravie?

„Baterky“ si dobíjam spánkom, turistikou, rozjímaním, pobytom v prírode, výletmi a rozhovormi s manželkou, s priateľmi, návštevami príbuzných a priateľov, čítaním kníh, počúvaním hudby, kvalitným filmom...

Si veselý človek s nadhľadom napriek tomu, že si prežil neľahké obdobie svojho života. Čo Ti dodáva radosť?

Absolútnu zmenu do môjho života priniesol sám Boh svojim zásahom v spomínanom roku 2000. Moja úžasná manželka a všetci moji známi aj mne neznámi, ktorí sa za mňa modlili a modlia, premenili najťažšie obdobie skúšky na to najkrajšie, ktoré zatiaľ z Božej milosti pokračuje už 17 rokov. Za to im všetkým patrí moja veľká vďaka. Život a zdravie je veľký Boží dar. To si, žiaľ, začne uvedomovať každý z nás až vtedy, keď ho stráca me.

Aké problémy rieši súčasný psychiater vo svojej ambulancii?

V poslednom období dominujú problémy priamo, či skryto súvisiace so stresujúcim spôsobom života: úzkostné poruchy, depresie. V našom regióne do života mnohých rodín ešte drasticky zasiahli aj závislosti od alkoholu a iných látok, ale i nelátkové závislosti – patologické hráčstvo

– hracie automaty, tipovanie, internet, sociálne siete...

Alkoholizmus je závislosť, ktorá sa nevyhýba ani kresťanom. V čom spočívajú jej príčiny?

Je to zákerná doživotná choroba, ktorá si môže „vybrať“ za svoju obeť aj psychiatra napriek tomu, že o jej zákernosti „všetko“ vie. Jediné východisko je doživotná úplná abstinencia so spirituálnym rozmerom.

Ako zastaviť rozvoj závislosti na alkohole v ranných štádiách?

To je to najkomplikovanejšie... Pováčšine je to až v štádiu, kedy už všetci v okolí vedia, že „máme problém“, len problémovo pijúci človek si je absolútne istý, že on prestane v okamihu, kedy bude chcieť a že príčinou jeho pitia je vždy niekto, niečo v okolí...

Alkoholizmus postihuje celú rodinu napriek tomu, že si to alkoholik vôbec nepripúšťa. Čo odporúčaš ľuďom, ktorí trpia kvôli alkoholizmu svojich blízkych (deti, manželka, manžel)?

Je dobre začať modlitbami za správne rozhodnutie. Veľa poznatkov a stratégií sa už dnes dá nájsť aj na internete a v literatúre. Blízkym môžu pomôcť tiež návštevy klubov spoluzávislých, ale aj klubov samotných abstinujúcich závislých, alebo skúsiť pozvať na „misiu“ do domácnosti abstinujúceho alkoholika, či kňaza a pri vážnejších psychických dopadoch tiež vyhľadať odbornú pomoc - psychológ, psychiater, kňaz...

Aké nebezpečenstvá z hľadiska psychického zdravia hrozia dnešnému človeku?

Pozorujem narastajúci problém so stratou kontroly pri práci s modernými výdobytkami techniky, čo výrazne znižuje čas a kvalitu života v reálnom svete, s reálnymi ľuďmi a vzťahmi.

Ako si má dnešný človek chrániť svoje psychické zdravie?

Celoživotnou snahou o budovanie harmónie tela, ducha a duše. Každý z nás ale musí do svojho životného plánu prizvať aj Boha. Bez neho to nevyjde. A s ním je vždy všetko ľahšie, aj znášanie duševných porúch.

Máš obľúbených svätcov?

Sú to sv. Páter Pio, sv. Augustín a sv. František z Assisi.

Aký je Tvoj vzťah k Panne Márii?

Vyrastal som dlhoročne pod jej „priamou ochranou“, pod Mariánskou horou v Levoči a po operácii mozgu som tam pravidelne dochádzal a dochádzam odovzdať svoje vďaka a prosby.

Aké modlitby obľubuješ?

Okrem všetkých základných je to asi Žalm 1, Žalm 23, ruženec, Magnifikat, Benedictus, Litánie k Duchu Svätému, Prošba o milosť dobrého života a modlitba Pod tvoju ochranu... •

Ďakujem za obohacujúci rozhovor a v mene čitateľov prajem veľa zdravia, múdrosti a Božieho požehnania!

MÁŠ NA TO BYŤ MUŽOM

Myslím, že budete so mnou súhlasiť, ak poviem, že rodina patrí k najväčším pokladom, aké človek môže mať. Rodina, v ktorej členovia zakúšajú prijatie, porozumenie a úctu, je preväzdnym darom. V dnešnej dobe, žiaľ, vzácnym najmä kvôli nedostatku takýchto rodín. Rozhodli sme sa, že do našej Farskej rodiny (keďže už v názve máme rodinu), pridáme rubriku, ktorá sa bude tematicky venovať práve rodine. Ak máte nejaké otázky alebo námety, o ktorých by ste sa radi dočítali, pošlite nám ich mailom na farskarodina@gmail.com. Radi sa necháme inšpirovať.

DANIEL LYSÝ

CHLAP, HRDINA,... OTEC

Vo svojom živote ma téma otcovstva vždy priťahovala zvláštnym spôsobom. Na jednej strane som vlastného otca nikdy osobne nepoznal. A hoci sme sa v mojej mladosti často míňali, kráčajúc oproti sebe, nikdy ma neoslovil ani nepozdravil. Dnes, keď som už dospelý a onedlho sa sám stanem otcom, stále premýšľam nad tým, čo slovo „otec“ vlastne znamená.

My muži to máme niekedy zle nastavené. Myslíme si, že otec je synonymom zarábania peňazí, vybavovania povinností či šoférovania rodinného auta. Určite aj to patrí k tomu, ale mám niekedy dojem, že otcovstvo je v dnešnej dobe zredukované kriticky na minimum. Skúste zadať slovo „otcovstvo“ do internetového vyhľadávачa. Objaví sa predvami more odkazov na rôzne právne úkony a formálne postupy. Ako by aj internet celkom stratil pojem o najdôležitejšom poslaní v živote každého muža. A takisto mám podozrenie, že za drvivou väčšinou rodín, kde život je utrpením, stojí kríza otcovstva. Na niečo sa zabudlo a zdá sa, akoby sme my, muži, boli o niečo ukrátení. Niečo, čo sme nedostali a ani sami nedokážeme odovzdávať ďalej. Možno to poznáte, ak sa o niekom, kto dosiahol nejaký úspech,

povie: „Vypracoval sa sám.“ Na takého človeka sa potom dívame so zvláštnym obdivom. V skutočnosti, by sme sa naňho mali dívať skôr s ľútosťou. Veď to znamená, že v skutočnosti pri ňom nestál nik, kto by mu pomohol, kto by ho viedol, kto by ho povzbudzoval, kto by mu dôveroval a veril. Takýto človek je svojím spôsobom sirota.

RANY OTCOVSTVA

Vo svojom živote som stretol mnoho mužov, ktorých otcovia zlyhali v otcovstve, a zanechalo to na nich viditeľné stopy. Strach z výberu povolania, nerozhodnosť, nestálosť v rozhodnutiach, pasivita, nezrelosť v otázkach životných priorít, voľba nízkych cieľov, napriek obrovskému vnútornému potenciálu... Na druhej strane to bola prehnaná tvrdosť, agresia, vynucovanie si pozor-

nosti... Za tým všetkým stála rana zo strany ich otca. Niežeby sa nestaral o rodinu, ani asi nebol skúpy na financie. Avšak ich otec bol možno hocikým iným, ale nebol otcom.

NAJVÄČŠIA VÝZVA

Pravý otec je muž, pre ktorého vzťah s manželkou, so synom a dcérou patrí medzi životné priority.

Dobre to znie, však? A znie to až príliš dobre na to, aby to bolo jednoduché. Nie, nie je to jednoduché. Práve preto je výzva k otcovstvu hodná muža, lebo muž bol stvorený, aby prekonával limity a teda aj to, čo nie je jednoduché. Každý jeden muž na svete je povolaný k otcovstvu, či už ako otec v rodine, alebo ako otec vo farnosti. Je to dar a povolanie od Boha, ktorého obraz otcovstva my muži v sebe nesieme.

Každému mužovi, ktorý sa dočítal až sem, by som chcel povedať tieto slová:

„Máš na to byť dobrým otcom, máš na to byť mužom podľa Božieho srdca. Nevieť, akého otca si mal alebo máš, ale predovšetkým Boh je tvojím Otcom. A vieš si predstaviť niekoho lepšieho? Nemaj strach zo zlyhaní, z vlastných pádov a neúspechov a nemaj strach ani zo slz. Len vlož svoje srdce do rúk Otca a popros Ho, aby ťa viedol. On sa už postará o všetko ostatné.“ •

**PRAVÝ OTEC JE MUŽ,
PRE KTORÉHO VZŤAH
S MANŽELKOU, SO SYNOM
A DCÉROU PATRÍ MEDZI
ŽIVOTNÉ PRIORITY.**

**MUŽ BOL STVORENÝ,
ABY PREKONÁVAL LIMITY.**

Ples rodín za život

Spoločenstvá rodín našej farnosti vás pozývajú na 5. ples rodín za život, ktorý sa uskutoční **10. júna 2017 v čase od 15.00 h do 22.00 h** v Reštaurácii Tatra v Spišskej Novej Vsi.

Príďte sa zabaviť spolu so svojimi deťmi.

Bližšie informácie na plagátoch v kostole a na tel. čísle: Júlia Novotná 0902 221 295. Vstupné: dospelí 15 €, deti 7,5 €, dieťa bez stravy 1 €.

Monika Dobrovská

Diecézne stretnutie mládeže Vy kroč 2017

Všetci mladí ste srdečne pozvaní na Diecézne stretnutie mládeže Vy kroč. Teší sa na vás otec biskup Štefan Sečka, hostia o. Marián Kuffa a Braňo Letko s Lamačskými chválami. Toto podujatie každoročne pripravuje Komisia pre mládež v Spišskej diecéze a tentoraz sa uskutoční **22. 4. 2017** (so-

bota pred nedeľou Božieho milosrdenstva) v športovej hale v Starej Lubovni. Mottom stretnutia je posolstvo Sv. otca Františka pre mládež: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný.“ Program aj všetky podrobnosti o podujatí nájdete na stránke www.komisnia.sk.

Daniel Lysý

WWW.DOMANZELSTVA.SK

Kurzy prípravy na manželstvo v Spišskej Novej Vsi

Termíny kurzov:

- 6. - 8. máj 2017
- 2. - 4. jún 2017
- 15. - 17. september 2017

Miesto:

Rehoľno-formačný dom pri Svätyni Božieho milosrdenstva v Smižanoch

Viac info na:

www.domanzelstva.sk

Marián Majzel

Spoločne za život v Spišskej Novej Vsi

Srdečne vás pozývame podporiť ochranu života nenarodených detí zapojením sa do druhého ročníka Projektu 9 mesiacov za život. Ide o krátku modlitbovú prítomnosť na miestach, kde násilnou smrťou zomierajú nenarodené deti, teda kde sa vykonávajú potraty. Inicia-

tíva, ktorú podporila Konferencia biskupov Slovenska prebieha od 25. marca 2017 do 25. decembra 2017. V našej farnosti je možnosť zapojiť sa do projektu každý piatok o 15.00 h pred nemocnicou. Viac informácií o projekte na www.9mesiacovzazivot.sk.

Volejbalový turnaj

Srdečne Vás pozývame na 3. ročník volejbalového turnaja za život o putovný pohár dekana, ktorý sa uskutoční v telocvični ZŠ sv. Cyrila a Metoda v sobotu **13. mája 2017**. Registrácia družstiev a bližšie informácie na plagátoch v kostole alebo na tel. čísle: Lukáš Novotný 0904 864 853.

Monika Dobrovská

UDALOSTI VO FARNOSTI

SPIŠSKÁ NOVÁ VES

^ Svätomartinská púť / Foto: Monika Dobrovská

^ Volejbalový turnaj / Foto: Tomáš Lieskovský

DEKANÁTNA PŮŤ K SV. MARTINOVÍ NA SPIŠSKÚ KAPITULU

V sobotu 21. 1. 2017 sa Katedrála sv. Martina v Spišskej Kapitule zaplnila pútnikmi zo Spišskonovoveského dekanátu, ktorí sa v rámci Jubilejného roka sv. Martina zúčastnili Svätomartinskej púte.

V každej jednotlivej farnosti predchádzala púti deväťdňová príprava, počas ktorej sa veriaci modlili Novénu k sv. Martinovi a mohli si uctiť relikvie sv. Martina, ktoré putovali po farnostiach dekanátu.

V rámci prípravy sme aj v našej farnosti privítali relikvie v stredu 18. 1. 2017. Pri všetkých omšiach vo farskom kostole, ktoré boli s formulárom ku cti sv. Martina, bola možnosť osobného uctenia si relikvií dotykom a prežehnaním.

Tunajší veriaci putovali do Spišskej Kapituly spolu s dekanom vdp. Slavomírom Gallikom a kaplánmi Mariánom Kundlom a Tomášom Lieskovským.

Po príchode do katedrály nás privítal a jej históriou obozná-

mil generálny vikár Mons. Anton Tyrol. Nasledovala sv. omša, ktorú celebroidal otec biskup Andrej Imrich. V homílii sa k pútnikom prihovril duchovný otec farnosti Letanovce vdp. Marián Sivoň, ktorý nám predstavil sv. Martina ako muža lásky, obety a viery. K domácej atmosfére prispel spev nášho spišskonovoveského zboru pod vedením Gabriely Mitríkovej. Po omši nasledovala modlitba pri hrobe Božieho sluha Jána Vojtaššáka. Po nej si každý pútnik mohol uctiť relikviu sv. Martina dotykom a prežehnaním.

V biskupskom paláci sme si prezreli reprezentatívne miestnosti i miesta, kde žil a pracoval Boží sluha Ján Vojtaššák. Domov sme sa vrátili plní dojemov, príjemnej skúsenosti univerzálnosti Cirkvi, ktorá nesie odkaz Ježiša Krista a už toľko rokov pobáda ľudí k činorodej láske v každej dobe.

Monika Dobrovská

VOLEJBALOVÝ TURNAJ PRE BIRMOVANCOV

V týždni počas jarných prázdnin sa v doobedňajších hodinách na ZŠ sv. Cyrila a Metoda uskutočnil 2. ročník Volejbalového turnaja pre birmovancov. Svoje sily si zmeralo 7 zúčastnených tímov. Podporiť ich prišlo aj niekoľko nehrajúcich spolužiakov a katechéti, dohromady sa tak zišlo približne 90 ľudí. Z víťazstva sa v tomto roku napokon tešili birmovanci zo ZŠ Nejedlého, na druhom mieste sa umiestnili birmovanci z Cirkevnej ZŠ sv. Cyrila a Metoda a na treťom mieste skončili birmovanci zo ZŠ Komenského. Spoločným volejbalovým turnajom je obohatená práve prebiehajúca príprava na prijatie sviatosti birmovania, ktorá bude v našej farnosti vysluhovaná v nedeľu 25. 6. 2017.

Nájďme si chvíľku čas a pomôdime sa za týchto našich mladých.

Tomáš Lieskovský

NARODENINY SVETLUŠIEK

^ Foto: archív speváckeho zboru

Rok ubehol ako voda a my sme o rok starší. Tak ako mal Jozef Egyptský sen o siedmych snopoch, ktoré priniesú nasýtenie pre hladujúci izraelský národ, tak dúfame, že aj naše pôsobenie prinieslo svoju úrodu. Rozrástli sme sa na 50 členov, absolvovali sme pôstne, letné a adventné sústreďenie. Svojím spevom sme obohatili nejednu svadobnú sv. omšu a 1. sväté prijímanie tretiakov našej farnosti. Nezanedbali sme ani šport a výlety na Mariánsku horu a do kláštora minoritov v Levoči. Potešila nás aj účasť na vianočnom programe, ktorý sa všetkým hlboko vryl do srdca. Preto sme sa stretli 5. 2. 2017 na spoločnej oslave narodenín na DKÚ, kde sme spevom, modlitbou a radosťou ďakovali za spoločne prežitý čas.

Barbora Kalíková

KRÍŽOVÁ CESTA NA MATKU BOŽIU

^ Foto: Marek Leskovjanský

V sobotu 1. 4. 2017 sme putovali po krížovej ceste na Matku Božiu. Každý rok toto podujatie organizuje 75. zbor skautov o. b. Jána Vojtašáka. Ďakujeme za požehnaný čas rozjímania o utrpení a smrti Pána Ježiša v lone prírody Slovenského raja.

Marián Majzel

ATAK O BL. ZDENKE

V kine Mier sa 2. 4. 2017 uskutočnilo predstavenie o živote bl. Zdenky. Predstavenie tanečného divadla Atak nieslo názov „Chcela by som letieť“. Diváci sa započúvali do myšlienok bl. Zdenky. Zaznela aj pôvodne skomponovaná hudba, ktorú vytvorila skupina Poetica Musica.

Marián Majzel

NOVINKY Z ERKA

^ Stretnutie eRka / Foto: archív eRko

Počas Vianoc navštívili eRkári spolu s kaplánmi vdp. P. Kandrom, vdp. M. Kundlom a vdp. T. Lieskovským rodiny našej farnosti s Dobrou novinou. Spolu koledovalo 17 detí, 7 animátorov a podarilo sa im vyzbierať 940,82 Eur. Aj týmto spôsobom šíрили radosť z narodenia Spasiteľa a vďaka vašim finančným príspevkom pomáhali deťom v rozvojových krajinách Afriky. Všetkým štedrým darcom ďakujeme.

Prezident SR Andrej Kiska prijal pozvanie od kenského prezidenta a spolu s riaditeľom Dobrej noviny Mariánom Čaučíkom navštívil miesta, na ktorých rozvoj ste prispeli aj vy.

V priebehu roka, okrem pravidelných stretnutí s animátormi, čakajú na deti rôzne akcie ako napr. Deň počatého dieťaťa (26.3.2017), Misijná púť detí (12.5.2017), Deň detí (3.6.2017), eRko guľaš (15.9.2017) aj každoročný ples (18.11.2017). Medzitým sa eRko zapája aj do celoštátnych kampaní - Vypni telku, zapni seba a Det'ský čin pomoci. Ako bodka za celoročnými stretkami je pre deti letný tábor, ktorý bude v Zákopčí pre mladšie deti v termíne 15.7.2017 - 22.7.2017. V auguste pripravujeme tábor pre staršie deti.

V prípade, že sa k nám chcete pridať, neváhajte nás kontaktovať: snverko@gmail.com alebo oslovte našich animátorov.

Veronika Kovalčíková

KALVÁRIA - POKLAD NÁŠHO SRDCA

Drahí farníci, chceme sa poďakovať všetkým vám, ktorí ste hlasovali za poklad nášho srdca – Súsošie Kalvárie v našom farskom kostole. Internetové hlasovanie sa podarilo vyhrať s počtom hlasov 15 476. Ďakujeme všetkým farníkom, ale aj ostatným ľuďom dobrej vôle, jednotlivcom aj inštitúciám v meste ako i na celom Slovensku, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o to, že sa Kalvária bude reštaurovať.

**Farský úrad
Spišská Nová Ves**

MILOSRDNÍ AKO OTEC

Preplnená kinosála na sídlisku Mier privítala dňa 19. februára 2017 o 15.00 h skoro štyri desiatky nadšených ochotníkov z Topoľčian s muzikálovým predstavením Milosrdní ako Otec. V réžii sestry Jany Františky z Kongregácie Božského Vykupiteľa ponúkli divákovi známym biblickým príbehom o márnotratom

synovi a milosrdnom otcovi. O tom, že milosrdenstvo Otca, jeho túžba po synovom návrate domov – na správnu cestu života, jeho veľká láska a štedrosť, ale aj dojímavá obetavosť hercov, ich spevácke a herecké výkony sa dotkli mnohých srdc, svedčilo i nadšené „standing ovation“ publika.

Viera Kubovčíková

15. ROČNÍK FARSKÉHO PLESU

Národný týždeň manželstva (NTM) je týždenná iniciatíva na podporu manželstva, ktorý každoročne prebieha v týždni osláv sv. Valentína.

Jej cieľom je propagovať a podporovať manželstvo ako vzácnu hodnotu pre moderného človeka. Téma tohtoročnej kampane „Spolu na ceste“ mala prehlibnúť myšlienku spoločne na ceste v dobrom aj v zlom, v zdraví aj v chorobe, vytrvalo a spoločne až do završenia našich dní.

Výborným štartom do NTM bol aj 15. farský ples, ktorý sa konal 11.2.2017 v koncertnej sále Reduty v Spišskej Novej Vsi. Pozvanie na ples prijalo 120 ľudí, na ktorých čakal bohatý program, výborná zábava, tombola a dobré víno.

Ples otvorili malí tanečníci z MŠ na Hanulovej ulici a žiaci ZUŠ nášho mesta. Svojou troškou prispela aj p. Kubovčíková, ktorá predniesla bá-

seň Rozhovor s Bohom. Po privítaní manželmi Mitríkovicami a príhovore nášho pána dekana prítomných do tanca vyzvala hudobná skupina Romana Barabasa, ktorá sa postarala o výbornú zábavu. Po chutnej večeri vystúpil p. Ondria z Víťaza alias Luis Armstrong, ktorý zabavil mladších i tých skôr nariadených. Počas večera si prítomní mohli vybrať kvalitné Tokajské víno, ktorého kúpou podporili činnosť Farskej charity, a tak prispeli k podpore ľudí z farnosti odkázaných na našu pomoc. Celý večer sa niesol v príjemnej rodinnej atmosfére, tancovaní, ale aj zhovárania sa a spoznávaní nových ľudí. Niekedy netreba veľa, stačí možno len vystúpiť zo svojej každodennosti a vnímať svojho manžela z iného pohľadu, a to môže nanovo naštartovať vaše manželstvo. Veríme, že k tomu prispel aj tento 15. farský ples.

Monika Dobrovská

PRÍPRAVA NA MANŽELSTVO

Diecézny katechetický úrad v spolupráci s farnosťou Spišská Nová Ves v dňoch 10. až 12. 2. 2017 zorganizovali už šiesty Kurz prípravy na manželstvo. Na kurze sa zúčastnilo štrnásť snúbeneckých párov, ktorým v závere kurzu duchovný otec Róbert Neupauer odovzdal certifikáty o absolvovaní kurzu.

Kurzy prípravy na manželstvo v ponuke Rady KBS pre rodinu patria do obdobia tzv. blízkej prípravy. Prebiehajú v čase, keď sa dvaja mladí spoznávajú a zvažujú cestu do manželstva. Tieto kurzy sú dôležitým predstupňom bezprostrednej prípravy na manželstvo – teda tej, ktorá pozostáva zo spisania zápisnice a z liturgickej prípravy na obrad. Blízka príprava je preto dlhšia, aby sa mohla dotknúť viacerých tém, týkajúcich sa manželstva a aby nadviazala na vzdialenú prípravu, ktorú poskytuje rodina, škola i spoločnosť.

Na kurzoch je vytvorený priestor pre dialóg a diskusiu, aktivity v pároch, individuálny prístup

a nadväzovanie nových kontaktov s ďalšími snúbeneckými párami. Kurzy vedú tímy, ktoré tvoria kňaz, manželské páry a odborníci. Klasické témy predmanželskej prípravy sú doplnené ďalšími témami z psychológie, pedagogiky a medicíny súvisiacimi s manželstvom a rodinou. Hovorí sa o odlišnosti a vzájomnom dopĺňaní muža a ženy, o krízach, sexualite, plodnosti, o výchove detí, o kresťanskom štýle v rodine, ale i o komunikácii a povolanií do manželstva.

Tím, ktorý kurz vedie, je teda tvorený kňazom a animátorskými manželskými párami, ktorí sú prítomní na každom zo stretnutí. Na niektoré špecifické témy si tím prizýva ďalšie manželské páry alebo odborníka (psychológa, lekára alebo pedagoga).

Mladí ľudia, ktorí sa pripravujú na manželstvo si môžu vybrať z rôznych možností príprav, ktoré sú podmienkou pre prijatie sviatosti manželstva v katolíckom kostole.

Marián Majzel

ZŠ SV. CYRILA A METODA

V stredu 22. 2. 2017 sme zorganizovali Deň otvorených dverí, v rámci ktorého bolo možné prezrieť si aj priestory materskej školy. Teší nás záujem rodičov o našu prácu a vážime si ich podporu a uznanie.

Naša snaha sa odzrkadľuje aj v úspechoch, ktoré dosahujú naši žiaci v rôznych súťažiach.

V oblastnom kole diecéznej recitačnej súťaže „Milosrdný ako Otec“, ktoré prebiehalo 24. 10. 2017, získala K. Pacáková v 1. kategórii 3. miesto. V okresnom kole súťaže v prerozprávání slovenskej povesti Šaliansky Maľko sa umiestnil T. Šimonovič na 2. mieste.

V krajskej regionálnej recitačnej súťaži „...A Slovo bolo u Boha ...“ získali žiaci T. Šimonovič, M. Kotrady a K. Pacáková vo svojich kategóriách 3. miesto a G. Lapšanská obsadila krásne 1. miesto. V okresnom kole olympiády v nemeckom jazyku dosiahol R. Valach v kategórii 5.-7. roč. pekné 3. miesto. V okresnom kole Matematickej olym-

piády získal M. Štubňa 1. miesto a M. Gibala 2. miesto. V literárnej súťaži „Skala útočiska“ organizovanou Spišskou knižnicou sa umiestnila S. Kolcúnová na 3. mieste za tvorbu poviedky. V súťaži IT pampúch obsadilo družstvo našej školy 1. miesto a v kategórii jednotlivcov získal M. Marcincin 1. miesto.

V pretekoch v zjazdovom lyžovaní – obrovský slalom, ktoré sa konali dňa 09.02.2017 v lyžiarskom stredisku: Mlynky, Biele Vody, získal M. Pačnár 1. miesto (kategória - žiaci E) a Andrej Kalík 1. miesto (kategória - žiaci D). V kategórii 6. - 7. roč. ZŠ získal Roland Valach 5. miesto na Geografickej olympiáde a stal sa tak úspešným riešiteľom.

Okrem vzdelávacích aktivít sme vo februári pre žiakov druhého stupňa zorganizovali fašiangovú diskotéku a pre žiakov ôsmych ročníkov duchovné sústreďenie v rehoľno-formačnom centre na sídlisku Západ.

Dana Muránska

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

Druhý polrok je na našom gymnáziu v plnom prúde. V januári prebehli školské kolá jazykových olympiád a dvaja študenti sa zúčastnili aj obvodných kôl, kde získali v nemeckom jazyku 4. a v anglickom jazyku 5. miesto. Dve študentky sa zúčastnili aj krajského kola Olympiády zo slovenského jazyka v Košiciach. Nezabudli sme ani na Olympiádu ľudských práv v Košiciach, kde sa Dominik Chovanec (IV.A) stal úspešným riešiteľom. Jeho dve spolužiačky, Kamila Lazorová a Mária Kyjovská, sa zase stali úspešnými riešiteľkami Filozofickej olympiády v Ružomberku.

V rámci plnenia programu čitateľskej gramotnosti sme na našej škole s radosťou privítali spisovateľku Janu Pronskú, autorku úspešných historických románov. Na celoškolskej besede nám porozprávala o procese tvorby svojich kníh, prezradila čo-to o svojom spôsobe hľadania námetov, výbere postáv a niečo o tom, ako kniha po napísaní putuje cez vydavateľstvo a kníhkupectvo až k svojim čitateľom.

Vzácnou bola aj ďalšia beseda s pani Renátou Ocilkovou, ktorá k našim študentom zavítala z Bratislavy, aby s nimi diskutovala o problematike

ľudských práv a o občianskej participácii na živote v spoločnosti. Študenti sa dozvedeli zaujímavé informácie „z prvej ruky“, keďže p. Ocilková je nielen koordinátorkou KBS pre ľudské práva, ale aj členkou Výboru pre rodovú rovnosť pri Rade vlády SR, kde ako jedna z mála bráni kresťanské hodnoty.

Zima bola tohto roku bohatá na mráz a sneh a naši prváci to využili na absolvovanie pravidelného lyžiarskeho výcviku. Tento rok strávili týždeň v stredisku Vyšné Ružbachy pod vedením učiteľa telocviku Tomáša Karabína.

V polovici marca sa konali písomné maturitné skúšky z matematiky a zo slovenského a anglického jazyka. V apríli sa konajú prijímacie skúšky na stredné školy a chceli by sme preto povzbudiť všetkých záujemcov o štúdium na našej škole, že môžu k nám kedykoľvek prísť na konzultáciu alebo rozhovor.

Milí naši priaznivci, aj tento rok by sme vás chceli poprosiť o prejavenie priazne formou poukázania 2% z vašich daní pre neziskovú organizáciu Mišík, zriadenú pri našom gymnáziu. Získané financie sú vždy použité pre skvalitnenie vyučovacieho procesu žiakov a jeho zatraktívnenie. Ďakujeme. •

PRIJÍMACIE POHOVORY NA GYMNÁZIUM ŠTEFANA MIŠÍKA

V šk. roku 2017/2018 otvárame 1 triedu 4-ročného štúdia s počtom 30 žiakov.

Podávanie prihlášok

Zákonný zástupca uchádzača o štúdium podáva prihlášku na riaditeľstve základnej školy do 10. 4. 2017. Každý žiak 9. ročníka si môže podať

dve prihlášky na štúdium.

Termíny prijímacích skúšok:

- 1. kolo: 09. 5. 2017 a 11. 5. 2017
- 2. kolo: 20. 6. 2017

Podrobné informácie a kritéria prijatia nájdete na www.gymmisika.sk •

KEĎ ŽIARIL A ROZKVITAL TRINÁSTY MÁJ

V roku 2017 si pripomínáme sté výročie od udalosti, keď sa Panna Mária zjavila vo Fatime trom deťom - Lucii, Hyacinte a Františkovi. Práve preto je vhodné zamyslieť sa nad tým, k čomu nás tieto zjavenia i po storočí pozývajú.

Ak však chceme rozprávať o zjaveniach, je dôležité ozrejmiť si význam tohto pojmu. V teológii rozlišujeme totiž verejné zjavenie a súkromné zjavenia. Verejné zjavenie znamená, že Boh ide v ústrety človeku, dáva sa mu poznať. Od stvorenia sveta, cez Noema, Abraháma, Mojžiša, prorokov, až kým sa nezjavil v plnosti v Ježišovi Kristovi. Tak to vyjadruje i svätopisec v Liste Hebrejom: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi.“ (Hebr 1,1-2a) Obsah tohto verejného, či všeobecného zjavenia nachádzame vo Svätom písme i v posvätej Tradícii a je nevyhnutným predmetom našej viery. Každý kresťan je teda povinný veriť v to, čo je súčasťou tohto zjavenia. Ak by sme mali verejné zjavenie nejaké časovo ohraničiť, môžeme povedať, že sa skončilo smrťou posledného apoštola. Keďže toto Božie zjavenie dosiahlo plnosť práve v Ježišovi Kristovi, je potrebné povedať tak, ako to konštatuje i Druhý vatikánsky koncil, že „pred slávnym zjavením nášho Pána Ježiša Krista už nemožno očakávať nijaké nové verejné zjavenie.“ (DV 4)

Ak ale hovoríme o zjaveniach Panny Márie či svätých, ide tu o príklad súkromných zjavení. Tu môžeme zaradiť všetky vi-

denia a zjavenia, ktoré sa odohrali v priebehu storočí po uzavretí Nového zákona. Katechizmus Katolíckej Cirkvi uvádza, že „ich úlohou nie je zlepšovať či dopĺňať Kristovo definitívne Zjavenie, ale pomáhať, aby sa ono plnšie žilo v istom dejinnom období.“ (KKC 67) Niektoré z týchto súkromných zjavení uznala aj cirkevná autorita. Kým však v prípade verejného zjavenia je nevyhnutné k spásu veriť všetko, čo je jeho obsahom, súkromné zjavenie takúto záväznosť nemá. Nikto teda nemôže nútiť iného, aby veril v to, čo bolo obsahom takéhoto súkromného zjavenia.

K čomu nás vyzýva zjavenie vo Fatime

Práve do kategórie súkromných a cirkevnou autoritou uznaných zjavení patrí aj to z Fatimy. Ide tu o viacero medzi sebou prepojených zjavení, ktoré sa odohrávali v tomto portugalskom mestečku každý mesiac v čase od 13. mája do 13. októbra 1917. Vizionármi, ako už bolo spomenuté, boli tri deti – desaťročná Lucia, deväťročný František a sedemročná Hyacinta. Ešte pred samotnými zjaveniami Panny Márie sa deťom zjavil v roku 1916 celkom trikrát anjel, ktorý ich akoby pripravoval na zjavenie Božej Matky. Môžeme povedať, že vo všetkých zjaveniach Panna Mária vyzývala de-

ti k modlitbe posvätného ruženca, no najmä k vytrvalým modlitbám a prinášaniu obetí za hriešnikov.

Medzi zjaveniami však významné miesto majú najmä dve. Prvé, ktoré zvyčajne priťahuje pozornosť ľudí, je z 13. júla 1917. Vtedy totiž Panna Mária vyjaviť malým vizionárom tzv. fatimské tajomstvo. Čo bolo jeho obsahom? Veľmi stručne sa na to pozrieme.

V prvej časti fatimského tajomstva Panna Mária ukázala deťom hrôzy pekla. Tým akoby chcela pripomenúť, že pekló je realitou, že to nie je len čosi vymyslené, ale je to skutočný dôsledok odvrhnutia Boha. V druhej časti tohto tajomstva Mária ukázala najúčinnjší spôsob záchranu pred peklom. Ním je zasvätenie a úcta jej Nepoškvrnenému Srdcu. Najviac však sa hovorí o tretej časti tohto fatimského tajomstva, keďže ono nebolo zverejnené hneď, ale až v roku 2000. Vizionári mali možnosť vidieť „anjela s ohnivým mečom v ľavej ruke. Šľahal z neho iskriaci plameň, ktorý ako sa zdá mal zapáliť celý svet. Iskry však zhasínali pri dotyku s jasom Našej Panej, ktorý vychádzal z jej pravej ruky smerom k nemu. Anjel, ukazujúc pravou rukou na zem, silným hlasom povedal: Pokánie, pokánie, pokánie!“ Potom deti videli biskupa, oblečeného do bieleho, ktorý

spolu s inými biskupmi, kňazmi a rehoľníkmi vystupoval na strmý vrch, na ktorom bol kríž. „Keď prišiel na vrchol vrchu, kľáčiac pod veľkým krížom bol zabitý skupinou vojakov, ktorí naňho strieľali z rôznych zbraní a šípami a takým istým spôsobom zomierali jedni po druhých biskupi, kňazi, rehoľníci a rehoľničky a rôzne svetské osoby, muži a ženy z rôznych tried a postavenia.“ Kardinál Ratzinger vidí ako kľúčové slová tejto tretej časti tajomstva práve trojité zvolanie: „Pokánie, pokánie, pokánie!“ A v nasledujúcom videní spoznáva obraz krížovej cesty Cirkvi, zachytávajúci celé jedno storočie, storočie mučeníkov, utrpenia a prenasledovania Cirkvi, storočie dvoch svetových a mnohých lokálnych vojen. (Pre lepšie a podrobnejšie vysvetlenie fatimského tajomstva odporúčam vyhľadať si teologický komentár kardinála Josepha Ratzingera, vtedajšieho prefekta Kongregácie pre náuky viery, ktorý vyšiel v čase zverejnenia tretej časti tajomstva).

Autentickosť zjavenia

Zo série zjavení vyniká ešte jedno, a to posledné zjavenie, ktoré sa udialo 13. októbra 1917. Ono totiž bolo akýmsi potvrdením pravdivosti toho, že trom deťom sa naozaj zjavovala Božia Matka. V ten-

to deň sa do údolia Cova da Iria zhromaždilo veľké množstvo ľudí, spolu asi 70 000. Počasie nebolo dobré, veľmi pršalo a fúkal studený vietor. Všetci zhromaždení boli úplne premočení a zabávali sa do blata. Okolo poludnia však dážď ustal. Deťom sa zjavila Panna Mária a spoza mrakov vykuklo slnko. Krátko nato sa stal zázrak nazývaný „tanec slnka“, ktorý videli všetci prítomní. Úplne jasné slnko sa začalo točiť a meniť rôzne farby. Rýchlo rotujúce slnko akoby padalo na zem

a ľudia sa báli. Úkaz trval asi 10 minút. Zjavenie sa skončilo tak, že na pozadí upokojeného slnka sa ukázala Panna Mária. Toto bol slúbený dôkaz pravdivosti, ktorý mohli dosvedčiť všetci zhromaždení.

Odkaz Fatimského zjavenia pre nás

Ešte veľa by sa dalo povedať o fatimských zjaveniach. Nás však môže skôr zaujímať, či vôbec a aký majú význam pre ľudí, žijúcich sto rokov po tom, čo sa uskutočnili. Ako už

bolo spomenuté, súkromné zjavenia, a teda aj to vo Fatime, majú za úlohu pomôcť nám chápať znamenania čias a nájsť pre ne správnu odpoveď vo viere. Tak teda súčasníci malých vizionárov mohli spoznať, že v čase hrôz vojen a násilia je potrebné sa vydať cestou modlitby a pokánia. A možno práve toto je odkaz i pre nás. Veď za tých sto rokov sa svet až tak veľmi nezmenil. Hriech je tu stále prítomný, násilie tiež nevyvymizlo, morálne hodnoty sú čoraz viac ohrozované. A aj keď

zažívame pokrok vo vede a technike, predsa chýba pokrok v ľudskosti. Práve preto sa i po storočí ukazuje jasný a jednoznačný odkaz: k záchrane človeka a ľudstva je nevyhnutné obrátenie, odvrátenie sa od hriechu a návrat k Bohu. V tom nech je nám pomocou aj Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, ku ktorému svätý Ján Pavol II. kedysi zvolal: „Ó, Nepoškvrnené Srdce, pomôž nám premôcť hrôzu zla, ktorá ťaží ľudstvo a uzatvára cesty k budúcnosti.“

NÁZORY, SVEDECTVÁ, RADY

TAJOMSTVO VEĽKEJ NOCI

Veľkonočné sviatky – čas, keď mnoho ľudí naplní naše chrámy napriek tomu, že prikázaným sviatkom je len nedeľa. Čo vlastne vedie ľudí k účasti na týchto bohoslužbách? Prečo práve pred týmito sviatkami sú plné kostoly kajúcnikov, prístupujúcich k sviatosti zmierenia? Je to tradícia, alebo láska, čo všetkých privádza do chrámu?

MONIKA DOBROVSKÁ

Prorok Izaiáš v 53. kapitole píše: „Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár... On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše nepravosti... Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa...“

Pôstna príprava

Veľkonočné sviatky mám veľmi rada. Predchádza im 40 dňová príprava, keď sa snažíme zdokonaľovať v duchovnom živote. Nie vždy sa mi to darí. Často sa pristihnem pred Kvetnou nedeľou, že pôst už takmer končí a ja som si zatiaľ nenašla čas a nijako som nepokročila vo vzťahu s Bohom. Inokedy horlivo začnem, no nevydržím dokonca.

Kto miluje, má čas. Láska nás núti k činnosti. Pre milovaného sme ochotní urobiť čokoľvek aj sa za-

pierať. Tak prečo nehoríme takou láskou k Bohu, keď Jeho láska voči nám nemá hraníc?

To, že som pre Boha dôležitá a že ma hlboko miluje si viac uvedomujem počas Veľkonočného trojdnia. Ježiš to dokazuje každým svojím skutkom. Čím viac o tom uvažujem a idem do hĺbky, žasnem. Nie sú to iba prázdne frázy, ale skutočnosť, ktorá nie je lacná, umelá, iba naoko, tak špecifická pre túto dobu. Každý deň v liturgii nachádzam Ježišov odkaz pre mňa.

Zelený štvrtok

V tento deň sa ma dotýka ustanovenie Oltárnej sviatosti. Boh ponúka samého seba, aby sa zjednotil s človekom pri každom prijatí Jeho tela. Služi. Boh s hlbokou pokorou umýva nohy človeku, prachu, ktorý stvoril. Pozýva ho k službe a ukazuje, čo je dokonalá láska.

Keď po skončení sv. omše odhalia oltáre a Eucharistiu prenesú na vedľajší oltár, naplnia ma úzkosť i obdiv z Božieho odhodlania trpieť pre človeka. Ježiš odchádza do Getsemani, kde sa sám v tichu modlí slovami: „Otče môj, ak ma nemôže minúť tento kalich bez toho, že by som z neho pil, nech sa stane tvoja vôľa.“

Veľký piatok

Obrazy veľkého piatku začínajú v tichu. Keď kňaz na začiatku obradov leží na zemi, v pokore sa skláňa pred Kristom, ktorý tiež takto ležal v prachu. Vyjadruje pokorenie človeka i žiaľ a bolesť Cirkvi. Vtedy si uvedomím svoju malosť. Pášie mi pripomenú, čo urobili s Ježišom a ako ho stále znova pribíjajú na kríž svojimi hriechmi a pádmí, hlavne neláskou a ľahostajnosťou. „Ukrižuj!“ Volám spolu s davom. Načo mi je Boh, Kráľ, keď pohľad na

^ Posledná večera, Hel'pa / Zdroj: gloriadei.sk

neho prebúdzajú moje svedomie a vyvolávajú vo mne výčitky?

Počas slávnostnej modlitby veriacich sa v duchu preniesiem do čias prvých kresťanov, ktorí sa spoločne stretávali na modlitbách a zjednocovali sa v prosbách, ktoré kládli pod Kristov kríž. Nerada robím to, čo všetci ostatní, preto mi úkon poklony krížu v tento deň prišiel ako prázdne gesto, kým som nepochopila jeho význam rozjímaním nad textami Starého zákona. Tie ukazujú práve na drevo, z ktorého nám pramení život. A tak sa skláňam a vzdávam úctu dokonalosti Božiemu plánu.

Biela sobota

Na Bielu sobotu zvykneme chodiť s celou rodinou na poklonu k Božiemu hrobu. Keď sa ma môj malý syn spýtal, čo má povedať Ježišovi, ktorý je mŕtvy a už nežije, zamyslela som sa nad tým, čo by bolo, keby Ježiš nevstal z mŕtvych. Prenikla mnou prázdnota a bezútešnosť, ktorú museli prežívať aj apoštoli, ktorí v jednej chvíli stratili svojho Majstra. Prišlo mi to, ako keď dieťaťu vezmete jeho obľúbenú hračku. Vedomie, že Boh zvíťazil nad smrťou ma nenecháva v tento deň v smútku. Teším sa na večer, keď môžeme prežiť podľa mňa najkrajšiu sv. omšu v roku.

Začína obradom svetla. Po požehnaní ohňa kňaz požehnáva veľkonočnú sviecu paškál, ktorá symbolizuje Krista, svetlo sveta. Písmená alfa a omega znamenajú, že Kristus je počiatok i koniec, číslo letopočtu zas, že je Pán času a dejín, päť hrudiek tymianu päť Kristových rán. Keď potom nasledujeme kňaza, ktorý slávnostne vchádza so sviecou do tmavého kostola, podobáme sa Izraelitom, ktorí nasledovali ohnivý, oblačný stĺp, keď vychádzali z Egypta. A ak čakáme v kostole, môžeme sledovať úžasnú scénu ako paškál osvetľuje tmú rovnako ako Ježiš prelomil temnoty hriechu a smrti a je nádejou pre svet. Jeho svetlo zapáľuje naše srdcia i sviečky, ktoré horia počas veľkonočného chválospevu.

Božie slovo, ktoré je čítané počas liturgie, nás prevádza dejinami spásy od stvorenia, cez Abraháma, Mojžiša, Babylonské zajatie a ukazuje, že Boh je vždy verný a milosrdný. Po čítaniach zo Starého zákona nasleduje úžasná chvíľa, keď sa zapália svetlá, rozozvučí sa organ, zvony a slávnostne zaznie „Glória“. Nasledujú čítania z Nového zákona a správu, že Ježiš vstal z mŕtvych umocňuje radostné „Aleluja“. Nevieť, či sa nájde v kostole niekto, koho táto radosť nechytí za srdce.

V liturgii krstu, po homílii zvývame všetkých svätých o pomoc pre katechumenov, ktorí budú krstom začlenení do Cirkvi. Silu a jednotu

nás veriacich prežívam pri verejnom zrieknutí sa hriechu a vyznaní viery. Kropením krstnou vodou nám kňaz pripomína náš vlastný krst, ktorým sme povstali s Kristom k novému životu. Prijímanie, keď takmer každý pristupuje a prijíma eucharistiu, mi pripomína radostnú hostinu, ktorú má Boh pre nás pripravenú v nebi. Takto posilnení vychádzame do ulíc mesta v procesii, ktorou zvestujeme všetkým veľkú radosť o Kristovom víťazstve nad smrťou.

Táto večerná vigília je pre mňa predzvestou neba. Pred očami mám dejiny ľudstva od počiatku, až po koniec, keď sa všetci stretne na nebeskej hostine plní radosti a plesania a, samozrejme, nesmiem zabudnúť na nádherný spev, ktorý dotvára atmosféru tejto slávnosti (veľká vďaka patrí nášmu zboru).

Zmena, ktorou prechádzame počas trojdňa, od veľkého smútku k veľkej radosti je možno to tajomstvo, čo všetkých priťahuje do kostola. Vnímame, že je tu niekto, komu na nás záleží viac ako nám samým a dáva nášmu životu nový hlbší zmysel.

Jediné, čo viedlo Boha k tomu, že dal ľuďom svojho Syna je Jeho nekonečná láska k nám. On chce pre mňa to najlepšie. Prežívajme Božiu lásku v každom čase a zamilujme sa do Boha aspoň sčasti tak, ako On miluje nás. •

KEĎ JEDINOU ODMENOU JE RADOŠŤ Z POMOCI

D. LYSÝ, V. JAVOROVÁ

^ Dobrovoľníčky Farskej charity SNV / Foto: Daniel Lysý

Farská charita v Spišskej Novej Vsi – priznám sa, že pre mňa samého bol tento pojem veľkou neznámou. Preto som sa rozhodol, že sa pokúsim o tomto diele dozvedieť niečo viac. A tak som pred časom navštívil dom na Tolstého ulici, kde má v súčasnosti farská charita dočasné sídlo. Ostal som prekvapený, aké láskavé a nežné srdcia žienok, ktoré pomáhajú a pripravujú dobročinné podujatia, som tu našiel.

Farská charita bola v našom meste zriadená Spišským biskupom Mons. Františkom Tondrom 17. 11. 2004. Jej vedením bola poverená pani Vlasta Javorová, ktorá za ňu nesie zodpovednosť až dodnes. Bližšie sa k tejto téme vrátíme aj v nasledujúcom čísle Farskej rodiny, avšak teraz vám ponúkam aspoň kúsok z jej osobného svedectva v tejto službe.

„Dalo by sa povedať, že za založením farskej charity v našej farnosti stáli ľudia, ktorým nebol ľahostajný trpký osud ľudí v núdzi v Spišskej Novej Vsi a jej okolí. Zatiaľky môjho pôsobenia vo farskej charite nebol ľahký. Na druhej strane Pán sa vždy postaral o to, aby sme mali čím a ako pomáhať ľuďom, ktorí pomoc skutočne potrebujú. Niekoľkokrát sa nám podarilo zorganizovať detské tábory pre deti z chudobných rodín, našli sa dobrí ľudia, ktorí nás v tom aj prakticky podporili.

V takejto práci si potrebujete získať predovšetkým dôveru ľudí, ktorým chcete pomôcť. Nie je to automatické, že vám ľudia hneď uveria, že im chcete pomáhať. Spočiatku bývajú často nedôverčiví, pretože v dnešnej dobe sa ľudia uzatvárajú do seba a niekedy pomoc sami odmietajú.

Občas chodievame aj do nemocnice k ľuďom, ktorí nemajú nikoho, k bezdomov-

com a prinesieme im tam uterák či nejaké hygienické potreby. Pri tejto službe je však veľmi dôležité uvedomiť si rozmer nezištnosti. Nečakať na vďaka ani na pozdrav, ani na nejaké „poklonky“ za vašu službu. Vašou jedinou odmenou je radosť z toho, že ste mohli pomôcť.

Zulášť si spomínam na jedného mladého chlapca, ktorému zomrela mama. Jeho súrodenci mu predali dom a nestarali sa o to, kam pôjde. Prespával v maštali, čo mu spôsobilo omrzliny. Následne ho vzali na dlhší čas do nemocnice, kde si ho veľmi obľúbili. Mal totiž veľmi dobrú povahu. Raz som ho prišla navštíviť a priniesla som mu so sebou koláče. Veľmi začal plakať, tak som sa ho opýtala, že prečo plače. Vravel mi: „Teta, ja mám dnes narodeniny.“ Bol to pre mňa jeden z najkrásnejších zážitkov v tejto službe. Žiaľ, nejaký čas po prepustení z nemocnice zomrel.

Dnes je nás niekoľko dobrovoľníčok. Stretávame sa trikrát do týždňa v rámci nášho voľného času. Pripravujeme rôzne balíčky, z predaja ktorých sa snažíme podporovať núdznych. Zháňame darcov pre chudobné rodiny, deti z rozvedených rodín, navštevujeme chudobných v nemocnici a tešíme sa, že môžeme pomáhať tým, ktorí to potrebujú.

Farská charita tiež každoročne organizuje potravinovú a finančnú zbierku, z ktorej sa výťažok rozdelí do vopred určených rodín. Boli by sme veľmi vďační, ak by sa našli ďalší ľudia, ktorí by nám v tejto službe pomohli. Spôsobov, ako pomôcť, je mnoho. Aj jednoduchý úsmev, záujem či povzbudenie od ľudí je pre nás posilou.“

Ak by ste mali túžbu pomôcť, ozvite sa: Vlasta Javorová, 948 412 965, vlastajavorova192@gmail.com. •

PREMENÍ ŽIVOT

ÚČASTNÍČKA DAŠ

Premeny v srdci diecézy

V našej Spišskej diecéze máme vo Važci Diecézne centrum mládeže (DCM), kam od roku 2004 prichádza na duchovné obnovy mnoho mladých ľudí. Važec je dedinka pod Tatrami, takmer v strede našej diecézy, preto o ňom mladí často hovoria ako o srdci diecézy alebo druhom domove.

DCM má meno **Premeny**, ktoré úplne vystihuje to, čo Pán koná v ľuďoch, ktorí tam prídu. Okrem duchovných obnov tu prebieha Diecézna animátorská škola (DAŠ), Líderská animátorská škola, Škola animátorského sprevádzania, Kurz základov kresťanského života a rôzne iné príležitostné podujatia. V Centre slúži tím dobrovoľníkov, ktorí sa starajú o chod centra, sú pravou rukou pre kňazov, ktorí tu pôsobia i pre mladých, ktorí tu prichádzajú.

Cesta k premenám

Vo Važci som bola prvýkrát pred niekoľkými rokmi na svojej prvej duchovnej obnove, ktorá zanechala vo mne hlboké stopy. Po nejakom čase som tam znova mala možnosť ísť na pár dní a spolu s inými mladými prežiť čas s Ježišom intenzívnejšie než v iné dni. Vždy som odtiaľ odchádzala s túžbou zase sa tam vrátiť. O DAŠ som počula od mojich priateľov, ktorí ju absolvovali a veľmi ma povzbudzovali k tomu, aby som sa prihlásila. Ja som si ale myslela, že DAŠ pripravuje ľudí len na to, aby boli animátormi na stretnutiach s deťmi a mladými, a to ma veľmi neoslovovalo, lebo som si myslela, že na to nemám talenty. Neskôr, keď som sa znova chcela vrátiť do Važca a nemala som možnosť ísť tam na duchov-

nú obnovu, rozhodla som sa, že tam pôjdem slúžiť na pár dní do kuchyne ako dobrovoľník. A ocitla som sa priamo na DAŠ! Hneď od prvej chvíle som pocítila veľké prijatie od ostatných mladých ľudí, ktorí boli veľmi radostní a bolo vidieť, že svoju vieru berú naozaj vážne a veľmi im záleží na vzťahu s Pánom. Moje mylné predstavy o DAŠ sa každým dňom rúcali a ja som zistila, že cieľom tejto školy je v prvom rade to, čo hovorí jej motto: „Zrelý kresťan schopný milovať a slúžiť.“ V tejto škole ide o to, aby mladý človek naozaj „zatiehol na hĺbinu“ a spoznával Boha tak, ako ešte nikdy predtým, aby túžba po Bohu v ňom vždy rástla, aby sa nechal Bohom milovať a uzdravovať, aby objavil svoju pravú identitu Božieho dieťaťa, aby rástol v seba prijatí a následne aby vedel prijímať aj druhých, aby objavoval svoje talenty a dary a s láskou slúžil druhým ako Ježišov učeník.

Čas premeny

DAŠ trvá 2 roky a počas 16 víkendov a 10 dňového stretnutia v lete sa preberajú témy ako Božia láska, Ježiš Kristus, Učenie, Liturgia, Božie slovo, Vnútorné uzdravenie, Duchovný boj, atď. Víkendy strávené vo Važci boli a sú pre mňa veľmi vzácnym časom, keď Boh uskutočňuje vo mne premenu a vychováva

**22. APRÍLA 2017, V SOBOTU
PRED NEDELOU BOŽIEHO
MILOSRDENSTVA, SA V STAREJ
LUBOVNI BUDE KONAŤ
DIECÉZNE STRETNUTIE MLÁDEŽE
S NÁZVOM VYKROČ. SRDEČNE
ŤA TAM POZÝVAM A VERÍM,
ŽE SA TAM STRETNEME.**

ma ako dobrý Otec. Používa si na to kňazov a ľudí, ktorí nám ochotne a obetavo slúžia. Vždy mi znovu dáva zakúšať svoju lásku aj cez „rodinu“, ktorú tam spoločne vytvárame. Mení moje zmýšľanie i srdce. Učí ma kráčať vo viere a dôvere v Neho, aj keď všetko nakoľo svedčí o opaku. Nemusím si u Neho zaslúžiť Jeho lásku, lebo tá je stála, jedinečná a osobná. Viem, že môžem pevne stáť na Jeho slove, ktoré rúca všetky klamstvá Nepriateľa v mojom živote a ukazuje mi smer, ktorým mám kráčať. Pri tom všetkom si uvedomujem, aká som ešte slabá a často v každodenných situáciách neviem obstať a žiť lásku. A že hoci sa v mojom vnútri deje veľká premena, navonok to často ešte nie je vidieť. Ale verím, že aj v mojom živote sa naplnia slová sv. Pavla: „A som si istý, že ten, čo začal vo vás dobré die-
lo, aj ho dokončí“ Flp 1,6.

Túžiť po premene

Začalo sa to túžbou spoznať Boha viac, zmeniť sa, a tiež priateľmi, ktorí ma privádzali k Nemu. A chcem sa meniť ešte ďalej, celý život. Byť ženou podľa Božieho srdca, taká, akú mal na mysli, keď ma stvoril. A moja túžba Mu nie je lahostajná, lebo ma privádza do takých situácií, keď sa deje premena.

Preto ťa chcem povzbudiť k tomu, aby si aj ty túžil po premene, Možno si myslíš, že všetko s tvojím životom a vierou je v poriadku, alebo naopak, že všetko je v takých ruínach, že si už prestal mať nádej na premenu. Nech už je to akokoľvek, chcem ti povedať, že aj v Božom srdci je túžba po tvojej premene, po dôvernom vzťahu s tebou a po tvojom šťastí. Chce to však aj tvoje rozhodnutie a odvažu vykročiť. •

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
www.snv.fara.sk
rkfu.snv@gmail.com

Stránkové hodiny:
Pondelok - Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

ZMENA úradných hodín v kancelárii farského úradu počas veľkého týždňa a Veľkej noci - viac na www.snv.fara.sk.

Príspevky, postrehy a námety do časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Prošba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Keďže príspevok 0,50 € pokrýva iba najnutnejšie náklady na tlač, chceme vás poprosiť, aby ste na tento príspevok nezabúdali, pretože inak tieto výdavky nebudeme môcť pokryť. Je to váš milodar a zároveň podpora z vašej strany pre nás, ak máte Farskú rodinu radi a záleží vám na tom, aby rástla aj po obsahovej stránke.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK VO FARNOSTI SPIŠSKÁ NOVÁ VES

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45 18:30	6:00 16:30	
Utorok	6:45 18:30	6:00 16:30	17:00
Streda	6:45 12:00 18:30	6:00 16:30	
Štvrtok	6:45 18:30	6:00 16:30	
Piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 deti	
Sobota	6:45 18:30	6:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 16:30	17:00

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Prikázaný sviatok cez týždeň		9:15

ROZPIS SVIATOSTI ZMIERENIA V DEKANÁTE SPIŠSKÁ NOVÁ VES VEĽKÁ NOC 2017

9.4.2017 Nedeľa	Smižany - Západ	14:00 - 16:45
10.4.2017 Pondelok	Harichovce	14:30 - 16:30
	Odorín (Jamník, Danišovce)	14:30 - 17:00
11.4.2017 Utorok	Spišská Nová Ves	18:00 - 20:00

ROZPIS BOHOSLUŽIEB

Veľký týždeň, Veľkonočné trojdnie a Veľká noc 2017 vo farnosti Sp. Nová Ves

Zelený Štvrtok 13. 4. 2017
Farský kostol 18:30
Malý kostol 16:30

Veľký Piatok 14. 4. 2017
12:00 – pašiový sprievod mestom
Farský kostol 15:00
(Sviatosť Oltárna vyložená v Božom hrobe 1 hod. po skončení obradov)
Malý kostol 17:00
(Sviatosť Oltárna vyložená v Božom hrobe 1 hod. po skončení obradov)
20:30 – Krížová cesta ku kaplnke Ružencovej Panny Márie na Tarči

Biela Sobota 15. 4. 2017
Farský kostol
8:00 – Modlitba Liturgie hodín – Ranné chvály a Posvätné čítanie a Lamentácie
8:30 – vyloženie Sviatosti Oltárnej v Božom hrobe do 19:30
20:00 – začiatok Veľkonočnej vigílie

Malý kostol
8:30 vyloženie Sviatosti Oltárnej v Božom hrobe do 19:00
19:30 – začiatok Veľkonočnej vigílie

Veľkonočná nedeľa 16. 4. 2017

Požehnanie veľkonočných jedál:
Fk - 6:30 a 7:00; Mier 6:30

Farský kostol: 8:00; 9:15; 10:30 a 18:30
16:00 - Slávnostné spievané vešpery
Malý kostol: 6:00; 7:30 a 9:00
Mier: 8:00; 9:15; 10:30
Domov dôchodcov: 9:15

Veľkonočný pondelok 17. 4. 2017

Farský kostol: 8:00; 9:15 a 18:30
Malý kostol: 6:00; 7:30 a 9:00
Mier: 9:15 a 10:30
Domov dôchodcov: 9:15

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.snv.fara.sk. **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktor:** Mgr. Daniel Lysý, PhD. **Redaktori:** Ing. Viera Kubovčíková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová, ThLic. Marián Majzel, PhD. a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1 000 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák. **Technické spracovanie:** PRO GRUP, s.r.o. **Nepredajné.** Texty neprešli jazykovou úpravou. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 7. 4. 2017 **Uzavierka budúceho čísla** 4. 6. 2017. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

Milí kamaráti,

v Sv. Martin a bedár / Obrázok si môžeš vyfarbiť

slávime Rok sv. Martina, ktorý bol vojakom rímskej i Božej armády. Bol rytierom milosrdenstva, ktorý prinášal lásku a pomoc chudobným. Jeho srdce bolo statočné a v každom videl svojho brata, aj v tých, ktorí mu ubližovali. Pre svoju jednoduchosť sa stal veľmi obľúbeným svätým.

Martin sa narodil okolo r. 316 v rodine rímskeho vojaka, pohana a aj on sa podľa vzoru otca stal vojakom. Už v detstve sa stretával s kresťanmi, ktorých vieru nechápal, či dokonca odsudzoval. No keď ju lepšie spoznal,

pochopil, že bez Ježiša žiť nedokáže. V detstve ho viedli k disciplíne, poriadku a čestnosti. Keď prijal krst, zriekol sa vojenského života a stal sa bojovníkom v Božej armáde. Založil pri Ligugé v Galii kláštor, kde vie-

dol pod vedením svätého Hilára mníšsky život. Neskôr bol vysvätený za kňaza a pre jeho príkladný a svätý život ho zvolili za biskupa v Tours. Staral sa o chudobných a s láskou a trpezlivosťou slúžil svojim bratom.

Šíril živú vieru a odstraňoval staré pohanské kulty. Na jeho príhovor sa udialo veľké množstvo zázrakov. Vždy hľadal Božiu vôľu a bol veľmi pokorný a skromný.

Staň sa aj ty vojakom Božej armády, zaodetým Božou výzbrojou. (Ef 6, 10-18)

1. Nasad' si prilbu viery, aby si veril, že Ježiš Kristus zomrel za tvoje hriechy a ustal z mŕtvych.

2. Daj si pancier spravodlivosti. Spravodlivosť to je byť dobrý, pokorný a čestný a zastať sa slabších.

3. Opasok pravdy. Pravda nás drží, aby sme neupadli do zmätku, ktorý je vo svete, ale držali sa Božej pravdy a hlásali pravdu.

4. Obuj si evanjelium pokoja. Staň sa šíriteľom pokoja a kráčaj v milosti posväcujúcej, aby si mal pokojné srdce.

5. Vezmi si meč Ducha. Božie slovo je našou zbraňou.

6. Štít viery. Viera je istota, že Boh splní svoje prísľuby. Viera ťa ochraňuje v pochybnostiach.

Hľadať Božiu vôľu, šíriť živú vieru a byť Božím bojovníkom je jeho odkaz pre každého z nás.

Nech sv. Martin oroduje za nás, aby sme boli ako on rytieri milosrdenstva a všimli si potreby ľudí okolo seba. Prajem vám požehnané Veľkonočné sviatky.

1. ÚLOHA

Správne prirad' obrázok k názvu vojenskej výzbroje.

2. ÚLOHA

Vypočítaj a zistiš koľko kostolov spišskej diecézy je zasvätených sv. Martinovi.
15+21-8+4-20=?

Vaša
Vranka Danko